

1997

Életem első olyan tábora volt, ahol őrsvezetőként vettem részt, sokat is készültünk rá az őrssel. Azonban a Duna áradása miatt már az érkezés estéjén költöznünk kellett, hatalmas fizikai és lelki megterhelés volt ez a gyerekeknek. Az első este után azonban jött az újabb feketeleves: a nemzeti park munkatársai reggel közölték, hogy az új helyen se maradhatunk, mert zavarnánk a vadakat az ártérből való menekülésben. Így ismét előről kezdtük a táborépítést, ám ezúttal már a közeli gátórház tőszomszédságában. Mivel a mi őrsünk volt a legkisebb, mi végül a gátórház vendégszobájában aludtunk.

Szabó Peti tollából